

[V. Hauch.]

højtærede justitsminister i forbindelse med lovforslaget § 12, hvor udvalget er enigt med justitsministeren i at opretholde hotelanmeldelsesblanketterne, forsåvidt angår udlændinge, om at overveje at imødekomme det ønske, som er rejst både overfor justitsministeriet og overfor udvalget fra de repræsentanter for hotel erhvervet, der fik foretræde i udvalget, så at den ønskede simplificering af anmeldelsesblanketten muligvis kan gennemføres, næste gang der skal trykkes nye blanketter.

Løvrigt er der ikke til dette lovforslag stillet andre ændringsforslag af reel betydning, men den højtærede justitsminister har for også på det punkt at imødekomme udvalget formuleret straffebestemmelserne, som findes i lovforslagets §§ 16—18, på en sådan måde, at de er blevet simple og klarere.

Jeg har derfor ikke synderlig flere bemærkninger at gøre om dette lovforslag, idet jeg dog vil henlede opmærksomheden på, at den forhandling, som fandt sted her ved første behandling af lovforslaget, bl. a. drejede sig om bestemmelsen i lovforslagets § 24 om, at ingen har krav på at blive gjort bekendt med erklæringer, der er afgivet over andragender om tilladelse til ind- og udrejse, ophold eller arbejde, og om sager om afvisning, udvisning og ophevelse af udvisningstilhold. Dette spørgsmål har været grundigt drøftet i udvalget, og udvalget er enigt med den højtærede justitsminister i, at man ikke kan afskaffe denne bestemmelse, men den højtærede justitsminister har afgivet en udtalelse, som er optaget i betænkningen, og som går ud på, at den hjemmel, der her gives administrationen til at afslå andragender om at blive gjort bekendt med disse erklæringer, ikke vil blive anvendt, hvor andrageren har en saglig begrundelse for sit ønske om at blive gjort bekendt med erklæringernes indhold og vægtige grunde ikke taler derimod, og dette kan udvalget for sit vedkommende tiltræde.

Det andet lovforslag om pas til danske statsborgere har ligeledes gennemgået en grundig udvalgsbehandling, og der er til det også stillet forskellige ændringsforslag. Bl. a. er der til § 2, der handler om de tilfælde, hvor politiet kan nægte udstedelse af pas til en dansk statsborger eller inddrage allerede udstedt pas, stillet et ændringsforslag af den højtærede justitsminister, som yderligere præciserer den gunstigere retsstilling, den højtærede justitsminister gennem sit lovforslag har tillagt de danske statsborgere, som kommer ud for, at politiet enten nægter at udstede pas til dem eller vil

fratage dem deres pas. Det fastslås for det første, som det også var præciseret i lovforslaget, at det er politiet, der har pligt til at indbringe spørgsmålet om denne nægtelse eller inddragelse af pas for domstolene, men for yderligere at præcisere den hensigt, der ligger i lovforslaget, bestemmes det nu, at politiet uden unødigt ophold skal indbringe begæringen for retten. Det er en fra alle sider højt anerkendt bestemmelse, som den højtærede justitsminister her har foreslået indført, og udvalget takker for denne yderligere præcisering.

Ændringsforslag nr. 2 til samme paragraf er i virkeligheden en omskrivning på jævner dansk af den knappe sætning, der stod i forslaget, og som nogle har haft vanskeligt ved at forstå. Der stod, at retsplejelovens bestemmelser om fængslingskendelser skulle finde tilsvarende anvendelse. Dette anmodede man den højtærede justitsminister om at finde en bedre formulering af, og det er sket.

Inden jeg forlader § 2, vil jeg gerne henlede den højtærede justitsministers opmærksomhed på, at der blandt udvalgets medlemmer var enighed om, at det er en af de fundamentale statsborgerrettigheder at få et pas. Det er i og for sig også klart udtrykt i paragraffen, hvor de undtagelsestilfælde, i hvilke politiet kan nægte eller fratage folk pas, er ualmindelig klart præciseret, men man har forebragt udvalget den ansøgning, man skal indgive til politiet, når man skal have udstedt et pas; det er et meget stort dokument, der betegnes som „ansøgning om dansk pas“, og det er faldet nogen for brystet, at man skulle søge om noget, som var ens ret. Jeg tror, jeg kan sige, at ingen i udvalget har misforstået, at man har kaldt dette ansøgning om dansk pas, men jeg vil på given foranledning henstille dette spørgsmål til justitsministerens overvejelse, når der alligevel engang ved lejlighed skal trykkes nye blanketter.

Det, der har været mest interesse for i offentligheden vedrørende hele denne lovgivning, har været spørgsmålet om hotelanmeldelsesblanketterne, kaldet hotelsedlerne. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der er efter udvalgsbehandlingen foreslået en temmelig indgribende ændring i den paragraf, der handler derom. Jeg benytter lejligheden til at takke den højtærede justitsminister for den overordentlig store imødekommenhed, der her er vist det udbredte ønske, der var i udvalget, idet selve anmeldelsesblanketterne, når denne lov træder i kraft, forsvinder, og der tilbage kun bliver, at der på hoteller, gæstgiverier og